

Rådets förordning (EU) nr 333/2011 av den 31 mars 2011 om kriterier för fastställande av när vissa typer av metallskrot upphör att vara avfall enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv, särskilt artikel 6.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter överlämnande av förslag om åtgärder till Europaparlamentet, och

av följande skäl:

(1) En bedömning av ett antal avfallsflöden visar att återanvändningsmarknaderna för metallskrot skulle främjas av specifika kriterier som fastställer när metallskrot som erhållits från avfall upphör att vara avfall. Dessa kriterier skulle säkerställa en hög miljöskyddsnivå. De skulle inte påverka tillämpningen av klassificeringen av metallskrot som avfall i tredjeländer.

(2) Rapporter från Europeiska kommissionens gemensamma forskningscentrum har visat att det finns en marknad för och en efterfrågan på skrot av järn, stål och aluminium för användning som råmaterial i stålverk, gjuterier, aluminiumraffinaderier och vid omsmältning för metallproduktion. Skrot av järn, stål och aluminium bör därför vara tillräckligt rent och uppfylla de tillämpliga normer eller specifikationer för skrot som den metallproducerande industrin kräver.

(3) Kriterierna för att fastställa när skrot av järn, stål och aluminium upphör att vara avfall bör säkerställa att skrot av järn, stål och aluminium som är ett resultat av återvinning uppfyller den metallproducerande industrins tekniska krav, följer gällande lagstiftning och produktstandarder och inte ger allmänt negativa följder för miljön eller människors hälsa. Rapporter från Europeiska kommissionens gemensamma forskningscentrum har visat att de föreslagna kriterierna om avfall som används som råmaterial för återvinning, om förfaranden och metoder för behandling samt om metallskrot som härrör från återvinning uppfyller dessa krav, eftersom de bör leda till produktion av skrot av järn, stål och aluminium utan farliga egenskaper och tillräckligt fritt från icke-metalliska föreningar.

(4) För att säkerställa överensstämmelse med kriterierna bör det föreskrivas att uppgifter om metallskrot som har upphört att vara avfall utfärdas och att ett kvalitetsstyrningssystem införs.

(5) En översyn av kriterierna kan visa sig vara nödvändig om övervakningen av hur marknadsvillkoren för skrot av järn, stål och skrot av aluminium utvecklas visar på negativa följder för återanvändningsmarknaderna för skrot av järn, stål och aluminium, särskilt avseende tillgängligheten till och tillgången på sådant skrot.

(6) För att göra det möjligt för verksamhetsutövarna att anpassa de kriterier som fastställer när metallskrot upphör att vara avfall bör det föreskrivas att en skälig period ska förflyta innan denna förordning börjar tillämpas.

(7) Den kommitté som inrättats genom artikel 39.1 i direktiv 2008/98/EG har inte yttrat sig om de åtgärder som föreskrivs i denna förordning, och kommissionen lade därför inför rådet fram ett förslag om åtgärder som även överlämnades till Europaparlamentet.

(8) Europaparlamentet har inte motsatt sig de föreslagna åtgärderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Rådets förordning (EU) nr 333/2011 av den 31 mars 2011 om kriterier för fastställande av när vissa typer av metallskrot upphör att vara avfall enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG

Uppdaterad:

Artikel 1 – Syfte

[4111] I denna förordning fastställs kriterier för att fastställa när skrot av järn, stål och aluminium, inbegripet skrot av aluminiumlegeringar, upphör att vara avfall.

Artikel 2 – Definitioner

[4112] I denna förordning gäller definitionerna enligt direktiv 2008/98/EG.

Dessutom gäller följande definitioner:

- a) *skrot av järn eller stål*: metallskrot som främst består av järn eller stål.
- b) *skrot av aluminium*: metallskrot som främst består av aluminium och aluminiumlegering.
- c) *innehavare*: den fysiska eller juridiska person som är i besittning av metallskrot.
- d) *producent*: den innehavare som överför metallskrot till en annan innehavare för första gången efter det att metallskrotet har upphört att vara avfall.
- e) *importör*: en fysisk eller juridisk person etablerad i unionen och som för in metallskrot som har upphört att vara avfall i unionens tullområde.
- f) *behörig personal*: personal som genom erfarenhet eller utbildning är behörig att övervaka och bedöma metallskrotets egenskaper.
- g) *okulärbesiktning*: inspektion av metallskrot som omfattar samtliga partier av en sändning och som utförs med hjälp av mänskliga sinnen eller icke-specialiserad utrustning.
- h) *sändning*: ett parti metallskrot som är avsett för leverans från en producent till en annan innehavare och som kan förvaras i en eller flera transportenheter, exempelvis containrar.

Artikel 3 – Kriterier för skrot av järn eller stål

[4113] Skrot av järn och stål ska upphöra att vara avfall när samtliga följande villkor är uppfyllda vid överföring från producenten till en annan innehavare:

- a) Det avfall som används som råmaterial vid återvinning uppfyller kriterierna i avsnitt 2 i bilaga I [4118].
- b) Det avfall som används som råmaterial vid återvinning har behandlats i enlighet med kriterierna i avsnitt 3 i bilaga I.
- c) Det avfall av stål och järn som härrör från återvinning uppfyller kriterierna i avsnitt 1 i bilaga I.
- d) Producenten har uppfyllt kraven i artiklarna 5 och 6.

Artikel 4 – Kriterier för skrot av aluminium

[4114] Skrot av aluminium, inbegripet skrot av aluminiumlegeringar, ska upphöra att vara avfall när samtliga följande villkor är uppfyllda vid överföring från producenten till en annan innehavare:

- a) Det avfall som används som råmaterial vid återvinning uppfyller kriterierna i avsnitt 2 i bilaga II [4119].
- b) Det avfall som används som råmaterial vid återvinning har behandlats i enlighet med kriterierna i avsnitt 3 i bilaga II.
- c) Det aluminiumavfall som härrör från återvinning uppfyller kriterierna i avsnitt 1 i bilaga II.
- d) Producenten har uppfyllt kraven i artiklarna 5 och 6.

Artikel 5 – Försäkran om överensstämmelse

[4115] 1. För varje sändning av metallskrot ska producenten eller importören utfärda en försäkran om överensstämmelse i enlighet med mallen i bilaga III [4120].

2. Producenten eller importören ska överlämna försäkran om överensstämmelse till nästa innehavare av metallskrotssändningen. Producenten eller importören ska behålla en kopia av försäkran om överensstämmelse i minst ett år efter utfärdandedagen och ska på begäran överlämna denna till de behöriga myndigheterna.

3. Försäkran om överensstämmelse får ha elektronisk form.

Artikel 6 – Kvalitetsstyrning

[4116] 1. Producenten ska införa ett kvalitetsstyrningssystem som uppfyller kriterierna i artikel 3 respektive 4.

2. Kvalitetsstyrningssystemet ska innehålla en uppsättning dokumenterade förfaranden för var och en av följande aspekter:

a) Acceptanskontroll för avfall som används som råmaterial vid återvinning enligt avsnitt 2 i bilagorna I [4118] och II [4119].

b) Övervakning av de förfaranden och metoder för behandling som beskrivs i avsnitt 3.3 i bilagorna I och II.

c) Övervakning av kvaliteten på metallskrot som härrör från återvinning enligt avsnitt 1 i bilagorna I och II (inbegripet provtagning och analys).

d) Strålningsövervakningens effektivitet enligt avsnitt 1.5 i bilagorna I respektive II.

e) Kommentarer från kunder om metallskrotets kvalitet.

f) Redovisning av resultaten av den övervakning som utförts enligt leden a–d.

g) Granskning och förbättring kvalitetsstyrningssystemet.

h) Personalutbildning.

3. Kvalitetsstyrningssystemet ska även föreskriva de specifika övervakningskrav som anges i bilagorna I och II för varje kriterium.

4. Om någon av de behandlingar som avses i avsnitt 3.3 i bilaga I eller avsnitt 3.3 i bilaga II utförs av en tidigare innehavare ska producenten säkerställa att leverantören inför ett kvalitetsstyrningssystem som uppfyller kraven i denna artikel.

5. Ett organ för bedömning av överensstämmelse enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknads kontroll i samband med saluföring av produkter som har ackrediterats i enlighet med den förordningen, eller en annan miljökontrollant enligt definitionen i artikel 2.20 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) ska kontrollera att kvalitetsstyrningssystemet uppfyller kraven i denna artikel. Kontrollen ska utföras vart tredje år.

6. Importören ska kräva att leverantörerna inför ett kvalitetsstyrningssystem som uppfyller kraven i punkterna 1–3 i denna artikel och som har kontrollerats av en oberoende extern kontrollant.

7. Producenten ska på begäran ge behöriga myndigheter tillträde till kvalitetsstyrningssystemet.

Artikel 7 – Ikraftträdande

[4117] Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Rådets förordning (EU) nr 333/2011 av den 31 mars 2011 om kriterier för fastställande av när vissa typer av metallskrot upphör att vara avfall enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG

Uppdaterad:

Den ska tillämpas från och med den 9 oktober 2011.

Anm. Förordningen offentliggjordes i EUT, L 94, den 8 april 2011.

Kriterier för skrot av järn eller stål

Kriterier	Krav avseende egenkontroll
<p>1. Kvalitet på skrot som härrör från återvinning</p> <p>1.1 Skrotet ska klassificeras enligt en kundspecifikation, en industrispecifikation eller en norm för direkt användning vid framställning av metallämnen eller föremål från stålverk eller gjuterier.</p> <p>1.2 Den totala volymen främmande material ska vara ≤ 2 viktprocent.</p> <p>Främmande material är</p> <ol style="list-style-type: none"> andra metaller än järn (exklusive legeringsämne i järnmetallsubstrat) och icke-metalliska material såsom jord, damm, isolering och glas, brännbara icke-metalliska material såsom gummi, plast, tyg, trä och andra kemiska eller organiska ämnen, större delar (tegelstorlek) som inte leder elektricitet, såsom däck, cementfyllda rör, trä eller betong, resprodukter som härrör från ståljutning, uppvärmning, ytbehandling (inklusive laskning), malning, sågning, sveitsning och skärbränning, såsom slagg, gödskäl, damm från filterkammare, slipdamm, slam. <p>1.3 Skrotet ska inte innehålla alltför mycket järnoxid i någon form, undantaget de normala mängder som härrör från utomhusförvaring av behandlat skrot under normala atmosfäriska förhållanden.</p> <p>1.4 Skrotet ska vara fritt från synlig olja, oljeemulsioner, smörjmedel eller fett, undantaget försumbara mängder som inte droppar.</p> <p>1.5 Radioaktivitet: Det finns inga krav på reaktionsåtgärder i nationella eller internationella bestämmelser om övervakning och åtgärder för radioaktivt metallskrot.</p> <p>Detta krav påverkar inte tillämpningen av de grundläggande normerna för arbetstagarnas och befolkningens hälsoskydd som antagits genom akter som omfattas av kapitel III i Euratomfördraget, särskilt rådets direktiv 96/29/Euratom (¹).</p>	<p>Behörig personal ska klassificera varje sändning.</p> <p>Behörig personal ska utföra en okulärbesiktning av varje sändning</p> <p>Vid lämpliga intervaller (minst var sjätte månad) ska representativa prover av främmande material analyseras genom vägning efter magnetisk eller manuell (enligt vad som är lämpligt) separering av järn- och stålpartiklar och föremål under noggrann okulärbesiktning.</p> <p>Lämpliga provtagningsfrekvenser ska fastställas med beaktande av följande faktorer:</p> <ol style="list-style-type: none"> Det förväntade variabilitetsmönstret (exempelvis med stöd av tidigare resultat). Den inneboende risken för variabilitet till följd av kvaliteten på det avfall som används som råmaterial vid återvinning och eventuell efterföljande behandling. Övervakningsmetodens inneboende precision. Resultatens närhet till gränsvärdet för det främmande materialet, som är högst 2 viktprocent. <p>Förfarandet med att fastställa övervakningsfrekvensen bör dokumenteras som en del av kvalitetsstyrningssystemet och bör vara tillgängligt för revision.</p> <p>Behörig personal ska utföra en okulärbesiktning för att kontrollera förekomsten av oxider.</p> <p>Behörig personal ska utföra en okulärbesiktning av varje sändning och vara särskilt uppmärksamma på de delar där olja skulle kunna droppa.</p> <p>Behörig personal ska övervaka radioaktiviteten för varje sändning.</p> <p>Varje sändning av skrot ska åtföljas av ett intyg som upprättats i enlighet med nationella eller internationella bestämmelser om övervakning och åtgärder för radioaktivt metallskrot. Intyget får ingå i annan dokumentation som åtföljer sändningen.</p>

Kriterier	Krav avseende egenkontroll
<p>1.6 Skrotet ska inte uppvisa några av de farliga egenskaper som förtecknas i bilaga III till direktiv 2008/98/EG. Skrotets värden ska ligga inom de koncentrationsgränser som fastställs i beslut 2000/532/EG⁽⁴⁾ och ska inte överskrida de koncentrationsgränser som anges i bilaga IV till förordning (EG) nr 850/2004⁽⁵⁾.</p> <p>Egenskaper hos enskilda delar i järn- och ställegeringar är inte relevanta för detta krav.</p> <p>1.7 Skrotet ska inte innehålla några trycksatta, stängda eller otillräckligt öppna containrar som kan orsaka en explosion i en smältugn.</p>	<p>Behörig personal ska utföra en okulärbesiktning av varje sändning. Om det vid okulärbesiktningen väcks någon misstanke om eventuella farliga egenskaper ska ytterligare lämpliga övervakningsåtgärder vidtas, såsom provtagning och testning i tillämpliga fall.</p> <p>Personalen ska utbildas om potentiellt farliga egenskaper i samband med skrot av järn och stål och om komponenter eller egenskaper hos materialet som gör det möjligt att känna igen de farliga egenskaperna.</p> <p>Förfarandet för att upptäcka farliga material ska dokumenteras i kvalitetsstyrningssystemet.</p> <p>Behörig personal ska utföra en okulärbesiktning av varje sändning.</p>
<p>2. Avfall som används som råmaterial vid återvinning</p>	
<p>2.1 Endast avfall som innehåller återvinningsbart järn eller stål får användas som råmaterial.</p> <p>2.2 Farligt avfall ska inte användas som råmaterial, undantaget när det finns bevis på att man har tillämpat de förfaranden och metoder som anges i avsnitt 3 i denna bilaga för att avlägsna alla farliga egenskaper.</p> <p>2.3 Följande avfall ska inte användas som råmaterial:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Fil- och svarvspan som innehåller vätskor såsom olja eller oljeemulsioner. b) Fat och containrar som innehåller eller har innehållit olja eller färg, undantaget utrustning från uttjänta fordon. 	<p>Acceptanskontroll av allt mottaget avfall (genom okulärbesiktning) och av medföljande dokumentation ska utföras av behörig personal som har utbildats i att känna igen avfall som inte uppfyller kriterierna i detta avsnitt.</p>
<p>3. Behandlingsprocesser och -metoder</p>	
<p>3.1 Skrotet av järn eller stål ska ha separerats vid källan eller insamlingen och ska ha hållits separerat, eller så ska det avfall som används som råmaterial ha behandlats för att separera skrot av järn och stål från icke-metalliska och icke järnhaltiga komponenter.</p> <p>3.2 Alla mekaniska behandlingar (såsom skärning, klippning, fragmentering eller granulering, sortering, separering, rengöring, miljösanering, tömning) som krävs för att förbereda metallskrotet för direkt slutanvändning i stålverk och gjuterier ska ha slutförts.</p> <p>3.3 För avfall som innehåller farliga komponenter ska följande särskilda krav gälla:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Råmaterial som härrör från avfall som utgörs av elektriska eller elektroniska produkter eller från uttjänta fordon ska ha genomgått alla behandlingar som krävs enligt artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG⁽⁴⁾ och artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG⁽⁵⁾. b) Klorfluorkarboner i kasserad utrustning ska ha tillvaratagits genom ett förfarande som är godkänt av de behöriga myndigheterna. 	

Kriterier	Krav avseende egenkontroll
<p>c) Kablar ska ha avisolerats eller kluvits. Om en kabel innehåller organiska beläggningar (plaster), ska dessa ha avlägsnats i enlighet med bästa tillgängliga teknik.</p> <p>d) Fat och containrar ska ha tömts och rengjorts.</p> <p>e) Farliga ämnen i avfall som inte nämns i punkt a ska effektivt ha avlägsnats genom ett förfarande som är godkänt av den behöriga myndigheten.</p>	<p>(1) Rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning (EGT L 159, 29.6.1996, s. 1).</p> <p>(2) Kommissionens beslut 2000/537/EG av den 3 maj 2000 om ersättning av beslut 94/3/EG om en förteckning över avfall i enlighet med artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG om avfall, och rådets beslut 94/904/EG om upprättande av en förteckning över farligt avfall i enlighet med artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG om farligt avfall (EGT L 226, 6.9.2000, s. 3).</p> <p>(3) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föroreningar (EGT L 158, 30.4.2004, s. 7).</p> <p>(4) EUT L 37, 13.2.2003, s. 24.</p> <p>(5) EGT L 269, 21.10.2000, s. 34.</p>

[4119] BILAGA II

Kriterier för skrot av aluminium

Kriterier	Krav avseende egenkontroll
<p>1. Skrotets kvalitet</p> <p>1.1 Skrotet ska klassificeras enligt en kundspecifikation, en industrispecifikation eller en norm för direkt användning vid framställning av metallämne eller föremål från raffinering eller omsmältning.</p> <p>1.2 Den totala volymen främmande material ska vara ≤ 5 viktprocent eller så ska metallutbytet vara ≥ 90 %.</p> <p>Främmande material är</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. andra metaller än aluminium och aluminiumlegeringar, 2. icke-metalliska material såsom jord, damm, isoleringsmaterial och glas, 3. brännbara icke-metalliska material såsom gummi, plast, tyg, trä och andra kemiska eller organiska ämnen, 4. större delar (tegelstorlek) som inte leder elektricitet, såsom däck, cementfyllda rör, trä eller betong, eller 5. restprodukter som härrör från smältning av aluminium och aluminiumlegeringar, uppvärmning, ytbehandling (inklusive laskning), malning, sågning, svetsning och skärbränning, såsom slagg, skumkorn, damm från filterkammare, slipdamm, slam. <p>1.3 Skrotet ska inte innehålla polyvinylklorid (PVC) i form av beläggningar, färger, plåster.</p>	<p>Behörig personal ska klassificera varje sändning.</p> <p>Producenten av skrotet av aluminium ska kontrollera efterlevnaden genom att övervaka volymen främmande material eller genom att fastställa metallutbytet.</p> <p>Behörig personal ska utföra en okulärbesiktning av varje sändning.</p> <p>Vid lämpliga intervaller (minst var sjätte månad) ska representativa prover av varje klass av aluminiumskrot analyseras för att mäta den totala volymen främmande material eller metallutbytet.</p> <p>De representativa proverna ska tas i enlighet med de provtagningsförfaranden som beskrivs i standarden EN 13920 (*).</p> <p>Den totala volymen främmande material ska mätas i vikt efter separering av aluminiumpartiklar och föremål från partiklar och föremål som består av främmande material genom sortering för hand eller andra separeringsmetoder (t.ex. med magnet eller på grundval av densitet).</p> <p>Metallutbytet ska mätas på följande sätt:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Fastställande av massa (m_1) efter avvägsnande och fastställande av fuktighet (i enlighet med punkt 7.1. i EN 13920-1:2002). 2. Avvägsnande och fastställande av fritt järn (i enlighet med punkt 7.2 i EN 13920-1:2002). 3. Fastställande av metallens massa efter smältning och stielning (m_2) enligt förfarandet för fastställande av metallutbyte i enlighet med punkt 7.3. i EN 13920-1:2002. 4. Beräkning av metallutbytet m [%] = $(m_2/m_1) \times 100$. <p>Lämpliga frekvenser för analys av de representativa proverna ska fastställas med beaktande av följande faktorer:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Det förväntade variabilitetsmönstret (exempelvis med stöd av tidigare resultat). 2. Den inneboende risken för variabilitet till följd av kvaliteten på det avfall som används som råmaterial vid återvinning och avseende behandlingsförfarandenas prestanda. 3. Övervakningsmetodens inneboende precision. 4. Resultatens närhet till gränsvärdena för den totala volymen främmande material eller metallutbytet. <p>Behörig personal ska utföra en okulärbesiktning av varje sändning.</p>

Kriterier	Krav avseende egenkontroll
<p>1.4 Skrotet ska vara fritt från synlig olja, oljeemulsioner, smörjmedel eller fett, undantaget mindre mängder som inte droppar.</p> <p>1.5 Radioaktivitet: Det finns inga krav på reaktionsåtgärder i nationella eller internationella bestämmelser om övervakning och åtgärder för radioaktivt metallsrot.</p> <p>Detta krav påverkar inte tillämpningen av de grundläggande normerna för arbetstagarnas och befolkningens hälsoskydd som antagits genom rättsakter som omfattas av kapitel III i Euratomfördraget, särskilt rådets direktiv 96/29/Euratom (*).</p> <p>1.6 Skrotet ska inte uppvisa några av de farliga egenskaper som förtecknas i bilaga III till direktiv 2008/98/EG. Skrotet ska överensstämma med de koncentrationsgränser som fastställs i kommissionens beslut 2000/532/EG (*) och ska inte överskrida de koncentrationsgränser som anges i bilaga IV till förordning (EG) nr 850/2004 (*).</p> <p>Egenskaper hos enskilda delar i aluminiumlegeringar är inte relevanta för detta krav.</p> <p>1.7 Skrotet ska inte innehålla några trycksatta, stängda eller otillräckligt öppna containrar som kan orsaka en explosion i en smältugn.</p>	<p>Behörig personal ska utföra en okulärbesiktning av varje sändning och vara särskilt uppmärksamma på de delar där olja skulle kunna droppa.</p> <p>Behörig personal ska övervaka radioaktiviteten för varje sändning. Varje sändning av skrot ska åtföljas av ett intyg som upprättats i enlighet med nationella eller internationella bestämmelser om övervakning och åtgärder för radioaktivt metallsrot. Intyget får ingå i annan dokumentation som åtföljer sändningen.</p> <p>Behörig personal ska utföra en okulärbesiktning av varje sändning. Om det vid okulärbesiktningen väcks någon misstanke om eventuella farliga egenskaper ska ytterligare lämpliga övervakningsåtgärder vidtas, såsom provtagning och testning i tillämpliga fall.</p> <p>Personalen ska utbildas om potentiellt farliga egenskaper i samband med skrot av aluminium och om komponenter eller egenskaper hos materialet som gör det möjligt att känna igen de farliga egenskaperna.</p> <p>Förfarandet för att upptäcka farliga material ska dokumenteras i kvalitetsstyrningssystemet.</p> <p>Behörig personal ska utföra en okulärbesiktning av varje sändning.</p>
<p>2. Avfall som används som råmaterial vid återvinning</p>	
<p>2.1 Endast avfall som innehåller aluminium eller aluminiumlegeringar som kan återvinnas får användas som råmaterial.</p> <p>2.2 Farligt avfall ska inte användas som råmaterial, undantaget när det finns bevis på att man har tillämpat de förfaranden och metoder som anges i avsnitt 3 i denna bilaga för att avlägsna alla farliga egenskaper.</p> <p>2.3 Följande avfall ska inte användas som råmaterial:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Fil- och svarvspån som innehåller vätskor såsom olja eller oljeemulsioner. b) Fet och containrar som innehåller eller har innehållit olja eller färg, undantaget utrustning från uttjänta fordon. 	<p>Acceptanskontroll av allt mottaget avfall (genom okulärbesiktning) och av medföljande dokumentation ska utföras av behörig personal som har utbildats i att känna igen avfall som inte uppfyller kriterierna i detta avsnitt.</p>
<p>3. Behandlingsprocesser och -metoder</p>	
<p>3.1 Skrotet av aluminium ska ha separerats vid källan eller insamlingen och ska ha hållits separerat eller det avfallet som används som råmaterial ska ha behandlats för att separera skrot av aluminium från icke-metalliska och icke-aluminiumhaltiga komponenter.</p>	

Kriterier	Krav avseende egenkontroll
<p>3.2 Alla mekaniska behandlingar (såsom skärning, klippning, fragmentering eller granulering, sortering, separering, rengöring, miljösanering, tömning) som krävs för att förbereda metallskrotet för direkt slutanvändning ska ha slutförts.</p> <p>3.3 För avfall som innehåller farliga komponenter ska följande särskilda krav gälla:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Råmaterial som härrör från avfall som utgörs av elektriska eller elektroniska produkter eller från uttjänta fordon ska ha genomgått alla behandlingar som krävs enligt artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG⁽¹⁾ och artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG⁽²⁾. b) Klorfluorkarboner i kasserad utrustning ska ha tillvaratagits genom ett förfarande som är godkänt av de behöriga myndigheterna. c) Kablar ska ha avisolerats eller klivits. Om en kabel innehåller organiska beläggningar (plaster), ska dessa ha avlägsnats i enlighet med bästa tillgängliga teknik. d) Fat och containrar ska ha tömts och rengjorts. e) Farliga ämnen i avfall som inte nämns i punkt a ska effektivt ha avlägsnats genom ett förfarande som är godkänt av den behöriga myndigheten. 	
<p>(1) EN 13920-1:2002; Aluminium och aluminiumlegeringar – Skrot – Del 1: Allmänna fordringar, provtagningar och analyser; CEN 2002. (2) EGT L 159, 29.6.1996, s. 1. (3) EUT L 226, 6.9.2000, s. 3. (4) EUT L 229, 30.4.2004, s. 1. (5) EUT L 37, 13.2.2003, s. 24. (6) EGT L 269, 21.10.2000, s. 34.</p>	

[4.1.20]

BILAGA III

Försäkran om överensstämmelse med de kriterier för att avgöra när avfall upphör att vara avfall som avses i artikel 5.1

1.	<p>Producent/importör av metallsrot:</p> <p>Namn: Address: Kontaktperson: Telefon: Fax: E-post:</p>
2.	<p>a) Namn eller kod för metallsrotskategorin, i enlighet med en branschspecifikation eller norm: b) I tillämpliga fall, de viktigaste tekniska uppgifterna i en kundspecifikation, t.ex. sammansättning, storlek, typ och egenskaper:</p>
3.	Metallsrotssändningen överensstämmer med den specifikation eller norm som avses i punkt 2:
4.	Sändningens vikt i ton:
5.	Ett intyg på radioaktivitetstest har upprättats i enlighet med nationella eller internationella bestämmelser om övervakning och åtgärder för radioaktivt metallsrot:
6.	Metallsrotsproducenten använder ett kvalitetsstyrningssystem som uppfyller kraven enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 333/2011 ⁽¹⁾ , som har kontrollerats av en ackrediterad kontrollant eller, om metallsrot som har upphört att vara avfall importerats i unionens tullområde, en oberoende kontrollant.
7.	Metallsrotssändningen uppfyller de kriterier som avses i leden a-c i artiklarna 3 och 4 i förordning (EU) nr 333/2011 ⁽¹⁾
8.	Försäkran från producenten/importören av metallsrot: Jag försäkrar härmed att ovanstående upplysningar är fullständiga och korrekta: Namn: Datum: Underskrift:

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 333/2011 av den 31 mars 2011 om kriterier för fastställande av när vissa typer av metallsrot upphör att vara avfall enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG (EUT L 94, 8.4.2011, s. 2).